

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתול
עש"ק פ' ויקרא, ה' אדר שני ה'תשע"ד

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים וארבע שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקיי"א שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

היי שותף בהפצת ענייני 'משיח וגאולה'!!!
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: (718) 753-6844 או (323) 934-7095
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner
In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula!!!*
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved Ones
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל זיל זיסק

ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק זיל ומרת חי' רחל בת ר' פנחס זליג זיל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ יוסף ב"ר ארי' ע"ה

ו'הקיצו ורגנו שוכני עפר' והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

הפסק-דין שלהם אינו פס"ד כלל ע"פ תורה / משיחת שי"פ פקודי החש"ל

6 זמן הגאולה

להתכונן לקבל פני משיח כפי שצריך להיות... / הזמן הנוכחי ופי' השבוע באור הגאולה

9 המעשה הוא העיקר

כיון שיש לו שייכות לרבי הרי הוא מוכרח לציית לו / הוראות למעשה בפועל

10 ילחום מלחמת ה' - וינצח

זו שמוות הכי גדולה וטפשות שאין כמותה / שיחות קודש בענין שלימות העם והארץ

12 ניצוצות של משיח

ממש - מלכא משיחא / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

14 כתב-יד-קודש

להשלים בזריזות את ההכרזה / צילום מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על שיחת בי' ניסן ה'תשמ"ח

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 718-207-5904
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219
 דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

יב. והמעשה הוא העיקר⁹¹ :
 יש לסיים את "מעשינו ועבודתנו"⁹² — כלל גם הבקשה והדרישה "עד מתי" וההכרזה "יחי המלך"
 דרך מלכא משיחא — בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם שמחת חיות,
 — אשר, ענינים אלו (שמחה וחיות) מודגשים ביותר בשנה זו: שנת תשנח (תשמח ותשמה), ו"קיימים"
 שנה לנשיאותו של כ"ק מר"ח אדמו"ר נשיא דורנו —
 שנינו סתלים לפני הוריות אצל הקב"ה⁹³ — "אלקיכם כהן הוא"⁹⁴, ו"כהנים ורדין הם"⁹⁵ — לגאול
 את בני' בזריזות הכי גדולה, חיבה ומיד ממש, "לא עיכב המקום כהוף ענין"⁹⁶.
 זאת ועוד:
 כ"ק מר"ח אדמו"ר נשיא דורנו פסק⁹⁷ — בשעת⁹⁸ שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח
 את הכתורים". ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מלי"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכתורים — הרי
 כדאי שכימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכתורים.
 ולהעיר, שאייאפש לצחצח את הכתורים יתר על המורה⁹⁸ — כפי שרואים כמותו שצחצוח יתר
 משפשוף-את הכתור ומקלקל יסו!⁹⁹

להשלים בזריזות את ההכחה

לפנינו צילום מיוחד (מוקטן), מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על קטע משיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח
(נדפסה בסה"ש תשמ"ח ח"א ע' 347)

פענוח הצילום (הכתי"ק בא בהדגשה):

והמעשה הוא העיקר:

יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתינו" – כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא – **בזריזות הכי גדולה**, הקשורה עם שמחה וחיות . . . שעי"ז פועלים כביכול ה"אחישנה" דהזריזות אצל הקב"ה – "אלקיכם כהן הוא", ו"כהנים זריזין הם" – לגאול את בני "בזריזות הכי גדולה, תיכף ומיד ממש, "לא עיבנו המקום כהרף עין".

זאת ועוד: כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו פסק – **בשעתו אז** – שכבר נסתיימה העבודה, ולא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים". ומכיון שכבר עברו עשרות שנים (יותר מל"ח שנה) שבהם מצחצחים את הכפתורים – הרי בודאי שבימינו אלו נסתיימה גם העבודה דצחצוח הכפתורים.

ולהעיר, שאין לצחצח את הכפתורים יתר על המדה – כפי שרואים במוחש שצחצוח יתר **מחסר מן הכפתור ומקלקל יפיו!**

ומכיון שכן, הרי בודאי ובודאי שעכשיו צריכה להיות **ומוכרחת כביכול הזריזות של הקב"ה להביא את הגאולה תיכף ומיד ממש.**

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' **משה נחום** בהרה"ח ר' **מרדכי מענדל** ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמתית והשלמה

הפסק-דין שלהם אינו פס"ד כלל ע"פ תורה

היות ומדובר כאן על ענין שהם אף פעם לא למדו, ומעולם לא היו שייכים לזה, הם רק שמעו מפי השמועה שזה כך וכך, אזי ע"פ דין אסור להם לפסוק פסק-דין בנוגע לזה ● הוא יכול להיות מורה הוראה בישראל, אבל בענין זה הוא לא יכול לפסוק, והפסק-דין שלו אינו פסק-דין כלל, ואין לו מה להשלוח אחרים בנוגע לזה ● הוא עצמו גם אמר בבוקר "אני מאמין בביאת המשיח" ו"אחכה לו בכל יום שיבוא", אלא שכאשר עליו להביא זאת לידי פועל בנוגע לעצמו, לבני ביתו ולכספו וזהבו למטה מעשרה טפחים - הוא נבהל כי אינו מורגל בזה ●

משיחת ש"פ פקודי, ו' אדר שני ה'תשל"ל - בלתי מוגה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

בעצמם בספר התורה שנשיא הדור כ"ק מו"ח אדמו"ר החל לכתוב וכותב, וכפי שאמר² שביכולתו ה' לקחת על עצמו את כל הענין והוא ה' יכול לשלם את כל ההוצאות בעצמו, אלא שרצה לזכות את כל בני ישראל בזה.

[שאלו ע"כ מה המקור, אזי ענין זה מובא במדרש:

כתוב במדרש שכאשר הנשיאים הגיעו למשה ואמרו שברצונם לבנות את כל המשכן עם הכסף והזהב הפרטיים שלהם, ענה להם משה שהקב"ה רוצה שכל בני ישראל יבנו את המשכן, "כל נדיב לבו"³, וברצונו לזכות את כל

א. סיום כתיבת ספר התורה (ע"י משה רבינו) ה' בו' אדר, ערב ש"ק ז' אדר שבו אירע פטירת והסתלקות משה רבינו.

הרי משה "הוא גואל ראשון הוא גואל אחרון"¹, ועל-כן הרי זה קשור גם עם תחילת כתיבת ספר התורה שכ"ק מו"ח אדמו"ר החל לכתוב (שזה עתה סיימהו), והוא נתן לזה את השם "ספר-תורה לקבלת פני משיח צדקנו".

וזוהי רחמנות גדולה על אלו שאינם מכירים בגודל העילוי ואינם רוצים להשתתף

(* חלקה הראשון של השיחה נדפס ב"יחי המלך" גליון ש ע' 3 ואילך. להעיר שאמירתה ה' פחות מחודשיים לאחרי - ובקשר עם - סיום כתיבת ס"ת לקבלת פני משיח צדקנו בערב יו"ד שבט תשל"ל ע"י כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

(1) נסמן בלקו"ש ח"א ע' 8 הע' 3.

(2) ראה שיחת יו"ד שבט תשל"ל ס"ב (שיחות קודש תשל"ל ח"א ע' 393).

(3) ויקהל לה, ה.

הסוגים בבני ישראל בבניית המשכן. לכן לקחו זהב, כסף ונחושת מכל בני ישראל, כמדובר בהתועדות הקודמת⁴.

כך גם בענין ה"ספר-תורה לקבלת פני משיח צדקנו", שהוא רצה לזכות בזה את כל הסוגים שבבני ישראל⁵.

אעפ"כ, ישנם כאלו שאינם מכירים בגודל הענין ואינם רוצים להשתתף בזה!

אבל זהו החידוש ("דער אופטוי") של נשיא, שהוא משתף בזה את כל בני ישראל. הגם שהדין אומר רק ש"זכין לאדם שלא בפניו"⁵ אבל אין דין ש"זכין לאדם בעל-כרחו", אעפ"כ הגם שישנם האומרים שאינם רוצים להשתתף בזה, משתף הרבי גם אותם בכתיבת הס"ת, וכדלהלן.

ב. ובהקדים – העדר ההכרה שלהם בגדלות הענין, הוא אפילו לאחרי שרואים את כל תוצאות פעולותיו (של הרבי) בגלוי, שהרי כל הענינים שהיו עד עתה בהעלם נתגלו כעת לעיני כולם, ובפרט אלו היודעים כיצד ה' המצב במדינה היא, שהיחידים שנשארו ואחזו במצבם (בקיום התומ"צ) הם אלו הקשורים עם פנימיות התורה, ש"עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכי מאושר"⁶.

ואעפ"כ נותרו עדיין בעולם שרידים מחושך הגלות כדי לא לתת לאמת להתגלות. וכאמור, רחמנות גדולה ("ביטערע רחמנות") על כל אלו הטוענים שאין הם חפצים בזכות להשתתף בספר התורה הנ"ל, ועכ"פ לפחות שלא יצאו בשלילה נגד הענין, ועוד עושים זאת באיציטלא של יראת שמים, אך האמת היא שהם אינם מבחינים בין ימינם לשמאלם ואינם יודעים מה מגיע מ"לב חכם לימינו"⁷ ומה מגיע מהלב ההפכי לשמאלו.

(4) שיחת ש"פ ויקהל ס"ב.

(5) עירובין פא, ב. וש"נ. וראה אנציק' תלמודית בערך.

(6) משלי ג, יח.

(7) קהלת י"ד, ב. וראה תניא פ"ט.

והשריד הזה מחושך הגלות יכול לבוא דוקא מיהודים, כשם שהי' בי"ט כסלו. וכידוע החילוק בין י"ט כסלו לפורים וחנוכה, שבפורים וחנוכה כיון שזה ה' קשור עם נגלה דתורה אזי ההעלם יכול ה' לבוא גם מגוים, כי על נגלה דתורה גם גוי יכול להעלים [כפי שהי' במתן-תורה שהיות ואז ה' נגלה דתורה בגלוי, ה' יכול להיות בקשר לזה גלות מצרים ושבני ישראל יהיו בגלות אצל פרעה מלך מצרים], משא"כ י"ט כסלו שהי' קשור עם פנימיות התורה – על זה ההעלם לא יכול לבוא מגוים, מכיון ש"בבואה דבבואה לית להו"⁸ – גוי אינו יודע אודות פנימיות התורה והוא אינו יכול להעלים ע"כ, אלא ה' מוכרח לבוא דוקא מיהודים ש"בבואה דבבואה אית להו"⁸, שלכן י"ט כסלו ה' קשור עם יהודים הגם שלפועל גוים עשו זאת אבל יהודים גרמו לזה, שהרי בענין זה ה' "מהרסיך ומחריבך ממך יצאו"⁹, הם באו מבני ישראל עצמם.

כך גם בנדון-דין: שריד החושך לא בא מהגוים אלא דוקא מיהודים, מהגוים אין כבר שום העלם, רק מיהודים ישנו העלם.

ג. בכלל, אסור להם לפסוק פסק-דין בענין הקשור עם פנימיות התורה, שהרי זה על-דרך דברי הגמ'¹⁰: "הלכתא כרב באיסורא וכשמואל בממונא", והטעם לזה אומר הרא"ש במס' בבא קמא¹¹ שאצל רב ה' עיקר עסקו באיסורא לכן הלכה כמותו, משא"כ שמואל ה' עיקר עסקו בממונא ולכן בזה הלכה כמותו.

ולכא' נשאלת השאלה: מה נוגע לנו לדעת את הטעם לכן ש"הלכתא כרב באיסורא וכשמואל בממונא"? והמענה הוא: שנלמד מכך הוראה, שאפשר לפסוק פסק-דין רק

(8) יבמות קכב, א. וש"נ. לקו"ת תצא לז, ג. מאמרי אדהאמ"צ דברים ח"ב ס"ע תקמב ואילך. ובכ"מ.

(9) ישעי' מט, יז.

(10) בכורות מט, ב.

(11) פ"ד ס"ד.

שמבטלים חשכת הגלות ועושים "אור גדול", ועד ש"לילה כיום יאיר".

(משיחת ט"ז אדר, בעת ה"יחידות", ה'תש"נ - בלתי מוגה)

לא יהי צורך להדחף לשמוע את המגילה בבית המקדש

. . . וכל זה – בשעתא חדא וברגעא חדא, תיכף ומיד ממש – עוד לפני ימי הפורים, כך שלקראת ימי הפורים . . . נהי' כולנו בארצנו הקדושה ביחד עם משיח צדקנו,

ומכיון שכן, הרי מובן, שכולם ידחו כדי לשמוע את קריאת המגילה בבית המקדש, ובעצם – לא יהי' צורך להדחף, כי אם באופן ד"משתחוים רווחים!"

(משיחת ש"פ תצוה, פ' זכור ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

מדוע מטרטרים יהודים להביא את משיח נאו

ומה שישנה השאלה: הרי כבר דובר כו"כ פעמים אודות זה שיכולים וצריכים להביא את משיח "נאו", ואודות ההוספה בהתעסקות במבצעים ובכל התרי"ג מצות וכו', ולשם מה צריכים שוב לייגע יהודים ("מאטערן אידן") ולא לתת להם לישון, ע"י עשיית התועדות נוספת ושוב לדבר ע"ז, הרי אלו ענינים שכל אחד מבין לבד?

– אלא שזוהי "שאלה" על הרמב"ם: הרמב"ם הוא זה שזועק לכל יהודי – בתור הלכה לדורות – פעם אחת ועוד פעם ושוב פעם: הסתכל ותראה – בכל רגע ורגע ("לעולם", "כל השנה כולה") אתה יכול להכריע את עצמך ואת כל העולם ולהביא תשועה והצלה עבורך ועבור כל העולם!!

(משיחת ש"פ פקודי, פ' שקלים ה'תשד"ח - בלתי מוגה)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח"כ ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ממש - מלכא משיחא

יש להוסיף ולהעיר (כפי שכבר נדפס), שהרבה מעניני פורים קשורים באות מ"ם: "משלוח מנות"; "מתנות (לאביונים)", שהוא תאב לכל דבר, ולכן זקוק בעיקר ל(המ"ם ד) "מתנות"; "משתה (ושמחה)", וכו' [.]. והרי אות מ"ם שייך במיוחד לגאולה האמיתית והשלימה, וכלשון הכתוב "לסרבה המשרה", דקאי על הגאולה. שהחידוש בזה הוא, שמ"ם סתומה הוא באמצע התיבה, המורה על כללות ענין הגאולה שמכניסים את האל"ף – אלופו של עולם – בתוך העולם. ודוגמת זה – בזמן נס פורים, שלא עלתה על דעת אף אחד מהם מחשבת חוץ ח"ו, והתעוררות זו היתה ע"י מרדכי היהודי (שמרדכי הוא גם באות מ"ם).

ובפשטות – שנעשה מעמד ומצב של הגאולה (ששניהם מתחילים באות מ"ם), ע"י מלכא משיחא (שניהם – באות מ"ם, וגם "משרה" מתחיל במ"ם) מביהכנ"ס זה, בית נשיא דורנו [.]. והעיקר – שכל הנ"ל יהי' במעשה בפועל (שגם התחלת תיבה זו היא במ"ם) [.]. ותיכף ומיד ממש (שניהם – במ"ם, שהרי העיקר הוא "מיד"), עוד לפני תפלת המנחה – "טרם יקראו ואני אענה" – יהי' הגאולה, ונתן ה' לכם לב לדעת גו', מיד ממש! (משיחת ש"פ ויקרא, י"א אדר שני ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

משיח צדקנו הבטיח שהוא בא היום" כפשוטו

וזהו גם המענה לאלו ש"תואנה הם מבקשים" ושואלים: כיצד יתכן שמשיח צדקנו יבוא היום – הרי "לא אתא אליהו מאתמול" וכו' וכו'?! – הנה על זה ישנו פס"ד ברור בגמרא מסכת "סנהדרין" (שענינם של ה"סנהדרין" – לפסוק דינים, ויהודי שלומד "סנהדרין" כדבעי, נעשה הוא "א' סנהדרין איד")! שמשיח צדקנו הבטיח שהוא בא היום" – כפשוטו, "היום אם בקולו תשמעו"! ולכן, אין נפק"מ כלל היכן נמצא אליהו וכו' – העיקר הוא שישנו הענין ד"בקולו תשמעו", ואז מובטח שמשיח צדקנו בא היום" ממש! (משיחת ש"פ ויקרא ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

רגע הראשון של הגאולה – בהיותנו עוד בחוץ לארץ

[.]. וכן תהי' לנו – ברגע זה ממש ובמקום זה ממש, ועד שלא צריכים להמתין ל"ארו עם ענני שמיא", אלא גם כשנמצאים במקום הגלות (חוץ לארץ) ובזמן הגלות, נעשה רגע זה רגע האחרון של הגלות, והרגע שלאחריו רגע הראשון של הגאולה, בהיותנו עוד בחוץ לארץ ובחצי כדור התחתון – כי, נמצאים אנו בבית-הכנסת ובית-המדרש ובית מעשים טובים דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבו עבד עבודתו במשך עשר שנותיו האחרונות (סיום גמר ושלמות כל עבודתו) בחיים חיותו בעלמא דין, אשר, כתוצאה מפעולת ה"זריעה" שלו ישנם פירות ופירי פירות, תלמידים ותלמידי תלמידים, "נרות להאיר",

בענין שעיקר עסקו בזה, ואם ישנו דבר שאין עיקר עסקו בזה – אסור לו לפסוק בנוגע לאותו דבר.

במילא מובן, שהיות ומדובר כאן על ענין שהם אף פעם לא למדו, ומעולם לא היו שייכים לזה, הם רק שמעו מפי השמועה שזה כך וכך, אזי ע"פ דין אסור להם לפסוק פסק-דין בנוגע לזה; הוא יכול להיות למדן, ו"חכם אתקרי ורב אתקרי"¹², ויכול להיות מורה הוראה בישראל, אבל בענין זה הוא לא יכול לפסוק, והפסק-דין שלו אינו פסק-דין כלל, ואין לו מה להשלות אחרים בנוגע לזה [.].

ד. ע"פ האמור לעיל – שהפסק-דין שלהם אינו פס"ד כלל ע"פ תורה – הרי-זה נכלל בדברי הרמב"ם¹³ שזהו רק ענין דיצרו הרע אנסו וצריכים רק להסיר את הדבר המעלים ואזי יתגלה רצונו האמיתי שרוצה להשתתף בספר תורה. ובפרט שכולם אומרים זאת בכל בוקר ב"אני מאמין", והוא עצמו גם אמר בבוקר "אני מאמין בביאת המשיח" ו"אחכה לו בכל יום שיבוא", אלא שכאשר עליו להביא זאת לידי פועל בנוגע לעצמו, לבני ביתו ולכספו וזהבו למטה מעשרה טפחים – הוא נבהל כי אינו מורגל בזה.

ואוי-ואבוי לאלו שאינם מרגישים את גודל העילוי שבזה, אבל זוהי המעלה ("אופטו") של נשיא – שללא הבט ע"כ שהם אינם רוצים, הנה "ביד חזקה יגרשם"¹⁴, כיון שהנשיא מביט על יהודים בעין טובה, "טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל"¹⁵ ו"אין עני אלא בדעת"¹⁶ – זה שאין לו דעת להבחין ולבחור בין ימינו לשמאלו, אזי הנשיא פועל גם עליו, אמנם בדרכי נועם ובדרכי שלום –

(12) ראה ב"מ פו, ריש ע"א.

(13) ספ"ב מהל' גירושין.

(14) ס"פ שמות.

(15) משלי כב, ט.

(16) ראה כתובות סח, סע"א. נדרים מא, רע"א. זח"ג רעג, רע"ב.

אבל פועל עליו ש"ביד חזקה יגרשם"¹⁷.

וענין זה הוא החידוש והמעלה של נשיא, שפועל שיהי' "זכין לאדם בעל-כרחו", כי נשיא הוא מל' "מעשים על הצדקה"¹⁸, לשון כפי¹⁹, היינו, שפועל את הענין בין אם רוצים ובין אם לאו, ומוריד את ההתנגדות; אמנם ישנה המעלה ד"כל נדיב לבו"²⁰ לעשות בכח עצמו, אבל אם לא רוצים – צריך להיות בעל-כרחו.

ה. זהו גם מה שאומרים בנוגע לכתבת ס"ת "ויכתב משה מוצאיהם למסעיהם על-פי ה' ואלה מסעיהם למוצאיהם"²¹, וכפי שדובר פעם²², מיוסד על הדרושים של אדמו"ר הזקן לפ' מסעי²³, שמ"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה" מגיעים לעבר הירדן, וזה הכל ענין של "מסעיהם"²⁴, ששוברים את חושך הגלות, ועומדים בנסיון הגדול ביותר ולא מתפעלים מחושך הגלות.

ועי"ז הופכים את הגלות, ומזה יוצא גאולה, כשם שהי' בנוגע לז' אדר ש" (המן) שמח שמחה גדולה" כיון ש"נפל לי פור בירח שמת בו משה", אבל "ולא הי' יודע שבשבעה באדר וכו' נולד"²⁵, שזהו הענין מה שפועלים שמ"מת משה" הי' "נולד משה", ועי"ז יוצאים מהגלות ובאופן ד"ואתם תלוקטו לאחד אחד בית ישראל"²⁶, שכל בני ישראל יוצאים מהגלות, ובקרב ממש בביאת משיח צדקנו. ■

(17) ראה "יחי המלך" תמו ע' 6 ואילך.

(18) ראה ב"י לטור יו"ד סרמ"ח.

(19) וראה במדור "המעשה הוא העיקר" שבגליון זה.

(20) ויקהל לה, ה.

(21) מסעי לג, ב.

(22) בהתוועדות (לרגל סיום כתיבת ס"ת לקבלת פני משיח צדקנו) ע"ש"ק פ' בא, יו"ד שבט ה'תש"ל (סה"מ מלוקט ח"א ע' פט).

(23) לקו"ת מסעי פח, ג ואילך. וראה לקו"ש ח"ו ע' 235 ואילך.

(24) ס"פ פקודי (מ, לח).

(25) מגילה יב, ב.

(26) ישע"י כז, יב.

להתכונן לקבל פני משיח כפי שצריך להיות...

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. בנוגע למעשה בפועל:

הרי כל יהודי מאמין בביאת המשיח, ונמצא במעמד ומצב ד"אחכה לו בכל יום שיבוא¹. על יהודי לדעת, שלא מספיק להחליט בעצמו ש"אחכה לו", היינו, שמקוה ורוצה להתעורר מחר בבוקר משנתו ולראות שמשיח נמצא כאן ("משיח איז דאָ"); הוא עומד אמנם במעמד ומצב טוב ("אחכה לו") – אבל זה לא מגיע עדיין לענין של מעשה בפועל, ו"המעשה הוא העיקר"².

ובנוגע למעשה בפועל:

יהודי צריך לדעת, שהיות והוא "מאמין באמונה שלימה (ובאמונה פשוטה) בביאת המשיח"¹, עד לאופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא" – אזי בשעת הליכתו לישון היום בלילה עליו להרדם באופן כזה, שכאשר יתעורר בבוקר משנתו ויראה שמשיח (לא רק "עומד אחר כתלנו"³, אלא) עומד אצלו בחדר – ימצא אותו המשיח במעמד ומצב המתאים לקבלת פני משיח צדקנו!

זה לא ענין שמגיע באופן של מתנה, אלא צריך להעשות ע"י "מעשינו ועבודתינו"⁴.

ב. אך היצר-הרע מתחיל להבהילו ואומר לו: מאחר ובין כך אינך שייך לעמוד במעמד ומצב המתאים לקבלת פני משיח צדקנו – לכל-הפחות אל תבלבל את שנתך! אל תחשוב על ענינים המבהילים ויהי' לך לילה שקט, אח"כ תקום עם ראש צלול ("א קלאַרע קאַפּ") וכאשר משיח יאמר לך "שלום עליכם", תוכל לענות לו – בראש צלול – "עליכם שלום!"

לשם מה אתה צריך להבהיל את עצמך שהיות ומשיח בא, צריכים "להתלבש" כמו שצריך, כלומר, שהלבושים – מחשבה דיבור ועאכו"כ מעשה – צריכים להיות באופן המתאים ליהודי שמשיח נותן לו "שלום עליכם" – הרי בין כך אינך שייך למעמד ומצב זה!...

ג. אומרים ליהודי ש"איני מבקש לפי כחי אלא לפי כחן"⁵, ומזה מובן שבכחו של כל יהודי להגיע למעמד ומצב זה.

ומוסיפים ואומרים לו, שבתור הקדמה לקבלת פני משיח צדקנו יהי' הענין ד"ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל"⁶ – כפי שרש"י מספר⁷ לילד קטן הלומד חומש, שהקב"ה

(1) עיקר הי"ב מהי"ג עיקרים.

(2) אבות פ"א מ"ז.

(3) ל' הכתוב – שה"ש ב, ט. וראה "קול קורא"

ב"הקריאה והקדושה" סיון תש"א.

(4) תניא רפ"ז.

(5) במדב"ר פ"ב, ג.

(6) ישע"י כז, יב.

(7) עה"פ נצבים ל, ג.

חוק זה התקבל אמנם ע"י כאלו השייכים ל"עם חכם ונבון"¹... אבל, התורה גילתה כבר שגם אצל יהודי עלולה להכנס "רוח שטות", כדרשת חז"ל² עה"פ³ "כי תשטה אשתו": "אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות", היינו, שכל עבירה על דעת הבורא, ח"ו, באה כתוצאה מזה ש"נכנס בו רוח שטות", ועאכו"כ בענין האמור, שהוא היפך שכל הבריא אפילו אצל "מקולקלים שבאומות":

לא קיימת שום "דת" בעולם שתסכים לרשום מישהו כ"חבר" המשתייך ל"דת" זו ללא שיעשה איזה מעשה המתאים לדרישת הדת, אם זו "התזת מים"... או ענין אחר, שגם להיותו דבר שאין בו ממש – הרי זה בהתאם לדרישת דת פלונית.

רק במקום אחד ויחיד, היוצא מן הכלל, קיבלו "חוק" באופן אחר: הפקיד היושב על הגבול קיבל פקודה מ"שר" פלוני, שכאשר אדם נכנס לגבולות הארץ ומציג פיסת נייר שנאמר בה שהוא יהודי – אסור לחקור אותו היכן וכיצד קיבל "נייר" זה, מיהו כותב הנייר, מהי סמכותו וכו', מותר לו רק לשאול האם יש בידו נייר כל שהוא בקשר לזהותו, ואם לאו – האם רצונו שירשמוהו כ"יהודי"!...

לא מדובר כאן על דרישה להתנהג בהתאם ליחודו של עם ישראל מכל העמים, אשר למרות היותו "מפוזר ומפורד בין העמים", הנהגתו היא באופן ש"דתיים שונות מכל עם"⁴; מדובר אודות דבר הנהוג ומקובל בכל הדתות שבעולם!...

(משיחת פורים ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

(1) ואתחנן ד, ו.

(2) סוטה ג, רע"א.

(3) נשא ה, יא.

(4) אסתר ג, ח.

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

זו שטות הכי גדולה וטיפשות שאין כמותה

בהמשך להמוזכר מדברי רבותינו נשיאינו שבמגילה נקראים ישראל בשם "יהודים" – הרי כאן המקום להזכיר עוה"פ ע"ד ביטול הגזירה האיומה שבחוק "מיהו יהודי".

בעצם, הרי זו שטות הכי גדולה, טיפשות גמורה שאין כמותה, והיפך שכל הבריא לגמרי – שיעלה בדעתו של מישהו שעיי"ז שמאן-דהו נותן לגוי פיסת נייר שכתוב בה שהוא יהודי, אזי נעשה "יהודי"!

חבל שצריכים בכלל לחזור ולדבר על-כך, ולהכריז שאין אנו טפשים לחשוב שתתכן מציאות של גר שנתגייר שלא ע"פ הלכה.

אבל לדאבוננו, התאספו להם יהודים הטוענים שהם מדברים בשם שלש מליון יהודים, כן ירבו, הנמצאים בארץ הקודש, והחליטו על אותו חוק מחפיר, שכאשר אדם משיג בחוץ-לארץ פיסת נייר שהוא יהודי, אזי בבואו להיכנס לארץ הקודש – "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה" – ינפיקו לו תעודת נייר ב"אותיות מרובעות" בשם כלל ישראל שהוא "יהודי".

גם אותו גוי יודע – מה שאותם טפשים אינם יודעים – שבשעה שגוי אינו רוצה להיות יהודי **אסור** לכופו להתגייר, ובודאי שאסור **לרמות** אותו ואת כל הדורות הבאים לאחריו, ע"י עדות התעודה שהונפקה ב"אותיות מרובעות" בשם כלל ישראל המעידה על "יהדותו", כביכול!

ואעפ"כ, לא מתביישים להכריז על "חוק" שהוא שקר גדול וגלוי לעיני כל העמים – שדי בכך שיכתב על פיסת נייר שאדם זה הוא "יהודי", מבלי להתחשב כלל בסמכותו של כותב ה"נייר", העיקר שנייר זה נכתב בחוץ לארץ... ומבלי להתחשב בדעתו של הגוי המכריז בפירוש שאביו גוי, ואמו גוי, ומוסיף שגם בשבתו בארץ הקודש ימשיך להתנהג כגוי, ויחנך את ילדיו כגויים לכל דבר!...

"מקולקלים שבאומות" אינם עושים כך!

אין אף "פרלמנט" בעולם שיצביע $2+2=5$! יתירה מזו: עצם העלאת נושא כזה לדיון – תיחשב **בזיון הכי גדול** ו"סטירת לחי" לכל ה"פרלמנט"!

ישנו אבל "פרלמנט" אחד היוצא מן הכלל – דוקא ה"פרלמנט" שהתכנס בירושלים עיר הקודש, סמוך לירושלים העתיקה, הוא זה שהעלה לדיון שאלה כזו, והחליט ברוב קולות על חוק שהוא היפך השכל הבריא!

בעצמו בא ולוקח כל יהודי בידו; אבל הקב"ה רוצה שהיהודי יילך איתו אח"כ (ללא צורך למשוך ולגרור אותו).

ואומרים לו בפירוש ש"הקב"ה עוזרו"⁸, וכיון ש"הקב"ה עוזרו" אזי "מי יאמר לו מה תעשה"⁹!

ובפרט שלכל יהודי יש "חלק אלוקה ממעל ממש"¹⁰ – ועליו רק להסיר את האבק שנתקבץ ע"י ה"לב כסיל לשמאלו"¹¹, ואזי יתחיל ה"חלק אלוקה ממעל ממש" שלו להרעיש ("שטורעמען") ולעבוד, עד שיתאחד עם הקב"ה שאוסף ביחד כל יהודי "לאחד אחד".

וכאשר הוא מעמיד את עצמו במעמד ומצב, שמתחיל להתכוון לקבל פני משיח צדקנו כפי שצריך להיות – אזי כלל לא תופס מקום באיזה מעמד ומצב ה' ברגע שלפני זה, כיון ש"בשעתא חדא וברגעא חדא"¹² נפעל אצלו הענין ד"האר פניך ונושעה"¹³, וכפי שהמפרשים מבארים¹⁴ שזהו באופן ד"תשועת עולמים"¹⁵.

(משיחת אור לי"ג ניסן ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

(8) קידושין ל, ב. סוכה נב, ריש ע"ב.

(9) קהלת ח, ד.

(10) תניא רפ"ב.

(11) קהלת י, ב. וראה תניא רפ"ט.

(12) ראה זח"א קכט, סע"א.

(13) תהלים פ, כ – המזמור שהתחילו לאומרו בי"א ניסן ש. ז. (תשמ"א).

(14) ספורנו עה"פ תהלים פ, כ.

(15) ל' הכתוב – ישע"י מה, יז.

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות האשה **רייזל פרומא** בת חי' רחל שתחי'

ולזכות הרה"ת **יוסף יצחק** בן רייזל פרומא וזוגתו **חיה מושקא** בת מרים שיחיו

ולזכות **הנא לאה** בת חי' רחל, **עדינה** בת חי' רחל, **מרים** בת חי' רחל, ו**צבי** בן חי' רחל שיחיו

אני מוכן לכך מזמן, אבל אני רק יחידי...

כ"ק אדמו"ר שליט"א: בהמשך להמוזכר אודות ביאת משיח – הרי, למרות שכבר עברו בני"י ריבוי צרות ותלאות כו', כבר נתקיימו כל הסימנים שהובאו בגמרא אודות "עקבות משיחא" (ועוד יותר מזה...), כולל גם "היסח הדעת"... וכבר "כלו כל הקיצין", אעפ"כ, **עדיין לא בא!**

הרב שפירא שליט"א: ב"יד רמ"ה" כותב "ותמה אני, לפי סימנין הללו, מפני מה אין בן דוד בא בדורנו זה!"!

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אולי יתקבצו כל הרבנים ויוציאו **פסק-דין** שמשיח צדקנו צריך לבוא תיכף ומיד!

הרב אליהו שליט"א: כבודו אומר שיש פה "רבנים ראשיים", ובכן, יצטרף אלינו כבודו, ונהי' ב"ד של שלשה, ונפסוק כך.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: אני מוכן לכך מזמן, אבל אני רק יחידי, וצריך עוד שנים.

הרב אליהו שליט"א: אנחנו מצטרפים לכבוד הרב...

כ"ק אדמו"ר שליט"א: א' הסימנים ד"עקבות משיחא" הוא – "חוצפה יסגא", ובכן, יש להשתמש ב"חוצפה" לצד הטוב – לבקש ולדרוש מהקב"ה, עד לחוצפה ותביעה הכי גדולה, שמשיח צדקנו יבוא בפועל ממש, ובודאי יהי' הקב"ה **שבע-רצון** מדרישה ותביעה זו, ויביא את משיח צדקנו בפועל ממש.

הרב שפירא שליט"א: כל הצדיקים יגעו וטרחו בענין זה, ובכל אופן, בודאי שדבר זה יקרב עכ"פ את הגאולה.

כ"ק אדמו"ר שליט"א: מה שהזכרתם אודות **צדיקים** – הרי "עמך כולם צדיקים", ומה שהזכרתם אודות **קירוב** הגאולה – הרי לאחר כל הקירובים, קירוב אחר קירוב כו', צריכים שתהי' גאולה **בפועל ממש!**

כפי הנראה, הדבר היחיד שחסר הוא – החוצפה של בני"י, לדרוש ולתבוע מהקב"ה שיביא את הגאולה. – גם בענין זה צריכים להתחיל הרבנים הראשיים – הכהן בראשנו, והרב הראשי אחריו, וכל העם אחריהם – ב"קול גדול", ובאופן ד"קהל גדול!"

(מדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א בעת ביקור הרבנים הראשיים בארה"ק, כ"ז אדר"ש ה'תשמ"ו - מוגה)

מוקדש לזכות

החייל בצבאות השם **יעקב בן בת שבע** שי'
לרפואה שלימה וקרובה בקרוב ממש

כיון שיש לו שייכות לרבי הרי הוא מוכרח לציית לו

[. .] ההוראה בנוגע לפועל: כל א' יודע שהיתה ויש לו שייכות עם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, והעיקר – שנשיא דורנו העמיד את עצמו במצב שתהי' לו שייכות עמו, ולכן, שייכות זו נצחית היא (בין אם הוא רוצה ובין אם אינו רוצה), ומשום זה **מוכרח** הוא להתנהג ע"פ הוראותיו של נשיא דורנו, בנוגע להפצת היהדות והמעיינות חוצה וכו' וכו'.

וכאמור – מכיון שיש לו שייכות עם נשיא דורנו, הרי זה **מכריח** אותו להתנהג כן, ואין לו ברירה להתנהג באופן אחר.

וכאשר טוען שיש לו בחירה כו', ובמכ"ש וק"ו: אם בנוגע לציווי הקב"ה יש לו בחירה, והידיעה שלמעלה אינה מכרחת את הבחירה כו', הרי עאכ"כ שכן הוא בנוגע לציווי של נשיא דורנו – אומרת החסידות: "לאו דוקא!" – הידיעה והציווי דלמעלה אינו מכריח את הבחירה, מכיון ש"ליבא לפומא לא גליא"¹, היינו, שענין זה לא נתגלה ונמשך בעולם הדיבור כו', משא"כ בנוגע לציווי דנשיא דורנו – נמשך ונתגלה הדבר בדיבור, ויתרה מזו: במעשה בפועל, ועד **שמסר נפשו** על ענין זה, ולכן, הרי זה **מכריח** את הבחירה! – אין לו ברירה אחרת, הוא **מוכרח** למלא את הוראותיו של נשיא דורנו!

ומה שטוען שיעשה זאת לאחר זמן – הנה למעלה ישנו אמנם הענין דמאריך אף כו', אבל כאשר מדובר אודות ציווי והוראה של נשיא דורנו – הרי הוא בעצמו הכריז והדגיש שהכוונה היא שיעסקו בזה **"עכשיו"**, ואמר שהכוונה היא **אליו**, ואמר שהכוונה היא שיהי' **"טאפארו-דא-פלאחו"** (הגרזן על העץ, מעשה בפועל!) ולכן, אין אפשרות לדחות זאת לאחר זמן!

הברירה היחידה שיש לו היא להלחם נגד נשיא דורנו ח"ו, שבזה לוחם הוא נגד המציאות **שלו**, מה שמוכרח להתנהג ע"פ הוראותיו של נשיא דורנו!

ומכיון שידוע שאין לו ברירה אלא למלא את הוראותיו של נשיא דורנו, וסוכ"ס יהי' **מוכרח** להתנהג כן – הרי מוטב שיעשה זאת מלכתחילה תיכף ומיד, ובאופן דחסד ורחמים (מכיון שלא יהי' צורך להכריחו כו'). וכידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר² שאמר בהתחלת נשיאותו – שרצונו שהנהגה תהי' בחסד וברחמים כו'. וכמו כן ידוע פתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר³ "א' חסיד איז א' קלוגער" (החסיד הוא פיקח), ולכן, בידעו שסוכ"ס לא תהי' לו ברירה, ויהי' מוכרח להתנהג כן – הרי הוא מתנהג כך מלכתחילה, ובמילא הרי זה בחסד וברחמים כו'.

(משיחת ש"פ ויקרא ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

(1) זו"ח בראשית ת, א. וראה ג"כ זח"א רנג, א.

(2) ראה "היום יום" כ"ף מ"ח. ובכ"מ.

(3) סה"ש השי"ת ע' 48-9. תש"ב ע' 6. 117.